

Sygnatura akt VIII Ga 236/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

Sędziowie: SSO Agnieszka Górską

SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 roku w Szczecinie,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 9 września 2016 roku, VIII Ga 236/16

postanawia:

I. zmienić punkt II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 9 września 2016 roku w ten sposób, że zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5.400,00 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

II. zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 330,00 (trzysta trzydzieści) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

A. G. L. N. P.-G.

UZASADNIENIE

W punkcie II wyroku z dnia 9 września 2016 roku tutejszy Sąd rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3.600 złotych. Uzasadniając to postanowienie stwierdził, że pozwana wygrała proces w postępowaniu apelacyjnym w całości należą się jej więc od powódki koszty zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, wynikającą z art. 98 § 1 k.p.c. Uznał, że koszty te sprowadzają się do wynagrodzenia radcowskiego, przy czym pozwaną w postępowaniu apelacyjnym reprezentował radca prawny, który nie prowadził sprawy w pierwszej instancji. Wskazując na wysokość tego wynagrodzenia Sąd stwierdził, że właściwymi są przepisy § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Przyjął, że wynagrodzenie to w postępowaniu apelacyjnym powinno wynosić 50% stawki minimalnej wynagrodzenia radcowskiego obliczonej od wartości przedmiotu zaskarżenia, wynoszącego 52.346,71 złotych, to jest kwoty 7.200 złotych, co dało zasądzoną kwotę.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana domagając się jego zmiany poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej dalszej kwoty 1.800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, to jest podwyższenie zasądzonej kwoty do 5.400 złotych, nadto wniosła o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzuciła naruszenie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku, polegające na ich nieprawidłowym zastosowaniu poprzez przyznanie radcy prawnemu prowadzącemu sprawę w postępowaniu apelacyjnym 50% stawki minimalnej, zamiast 75% stawki minimalnej.

Powódka nie złożyła odpowiedzi na zażalenie.

Sąd zważył, co następuje.

Powołane wyżej zażalenie, jako dotyczące zwrotu kosztów procesu, podlega rozpoznaniu przez inny skład sądu, niż ten, który rozpoznawał sprawę w drugiej instancji (art. 394² § 1 k.p.c.).

W niniejszej postępowaniu zażaleniowym pozostawało do rozstrzygnięcia określenie stawki wynagrodzenia pełnomocnika strony pozwanej, będącego kosztem pozwanej w postępowaniu apelacyjnym, podlegającym rozliczeniu w wyroku kończącym sprawę w tej instancji. Ponieważ to postępowanie pozwana wygrała w całości, stąd nie budziło wątpliwości zastosowanie zasady wynikającej z art. 98 § 1 k.p.c., jak też określenie kosztów pozwanej, reprezentowanej przez radcę prawnego, zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia o kosztach przepisy te powołane zostały przez Sąd orzekający jako podstawa przyjęcia zasady odpowiedzialności za wynik sprawy oraz zaliczenia do kosztów strony reprezentowanej przez radcę prawnego, przysługującego mu wynagrodzenia. W sprawie wysokości tego wynagrodzenia przepisy te odwołują się jednak do stawek opłat przewidzianych w odrębnych przepisach, toteż prawidłowe zastosowanie powołanej regulacji zależy od tego, czy stawki te faktycznie znalazły zastosowanie przy orzekaniu o kosztach procesu.

Kwestią zasadniczą w niniejszej sprawie jest wysokość stawki wynagrodzenia radcowskiego należnego pozwanej w postępowaniu apelacyjnym, a ściślej procentowego wskaźnika stawki minimalnej określonej kwotowo dla postępowania pierwszoinstancyjnego, której wysokość również nie budziła wątpliwości. Skarżąca nie zakwestionowała przyjęcia, że stawka minimalna w sprawie cywilnej o takiej wartości przedmiotu sprawy, jak wskazana w apelacji (52.346,71 złotych), wynosiła kwotę wynikającą z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zgodnie z brzmieniem sprzed nowelizacji tego rozporządzenia z dnia 3 października 2016 roku, wchodzącej w życie w dniu 27 października 2016 roku, bowiem zgodnie z § 2 tej nowelizacji, do postępowań wszczętych i niezakończonych przed jej wejściem w życie stosuje się przepisy dotychczasowe. Zróżnicowane są jednak w świetle § 10 ust. 1 pkt 1 powołanej regulacji procentowe wskaźniki liczone od tej stawki, stosowane w postępowaniu apelacyjnym, w zależności od tego, czy reprezentujący stronę radca prawny prowadził, czy też nie prowadził sprawy w pierwszej instancji.

Sąd prowadzący postępowanie apelacyjne przyjął, że radca prawny reprezentujący pozwaną w tym postępowaniu, nie prowadził sprawy w pierwszej instancji. Mimo to uznał, że pozwanej, która wygrała sprawę w tej instancji w całości, należy się zwrot kosztów obejmujących wynagrodzenie radcowskie w wysokości 50% stawki minimalnej, a więc określonej dla sytuacji, gdy sprawę w obu instancjach prowadził ten sam radca prawny. Należało przyjąć, że koszty zastępstwa procesowego pozwanej, obejmujące wynagrodzenie radcy prawnego, który przystąpił do sprawy dopiero w drugiej instancji, wynoszą 75% stawki minimalnej wynikającej z § 2 pkt 6 powołanego rozporządzenia w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 3 października 2016 roku, co uzasadniało zmianę zaskarżonego postanowienia o kosztach zgodnie z art. 386 § w k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., w sposób określony w punkcie I.

Rozpoznawane zażalenie zostało wniesione w dniu 13 października 2016 roku (data nadania), toteż do kosztów postępowania zażaleniowego, obejmujących wynagrodzenie radcowskie, należy stosować, powołując się na przedstawione wyżej wyjaśnienie podstawy prawnej, stan prawny sprzed nowelizacji rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku o opłatach za czynności radców prawnych, wprowadzonej

rozporządzeniem z dnia 3 października 2016 roku, która weszła w życie 27 października 2016 roku. Zgodnie z § 2 pkt 3 powołanego rozporządzenia stawka minimalna przy wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości 1800 złotych wynosi 1200 złotych. Z § 10 ust. 2 pkt 1 tego rozporządzenia wynika zróżnicowanie stawek wynagrodzenia radcowskiego w postępowaniu zażaleniowym w zależności od tego, czy w obu instancjach prowadził sprawę ten sam radca prawny. Wprawdzie w treści tego przepisu wskazano, że podstawowy wskaźnik procentowy w stosunku do stawki minimalnej, wynoszący 25%, stosuje się wówczas, gdy ten sam radca prawny prowadził sprawę również w pierwszej instancji, jednak odwołując się do normy § 20 powołanego rozporządzenia należy przyjąć, że taką samą zasadę należy stosować w sytuacji postępowania wywołanego zażaleniem na podlegające zaskarżeniu postanowienie sądu drugiej instancji. Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od powódki na rzecz pozwanej, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy w postępowaniu zażaleniowym, kwotę 330 złotych, obejmującą wynagrodzenie radcowskie zgodnie z powołaną wyżej zasadą, oraz opłatę skarbową od zażalenia w wysokości 30 złotych.

A. G. L. N. P.-G.